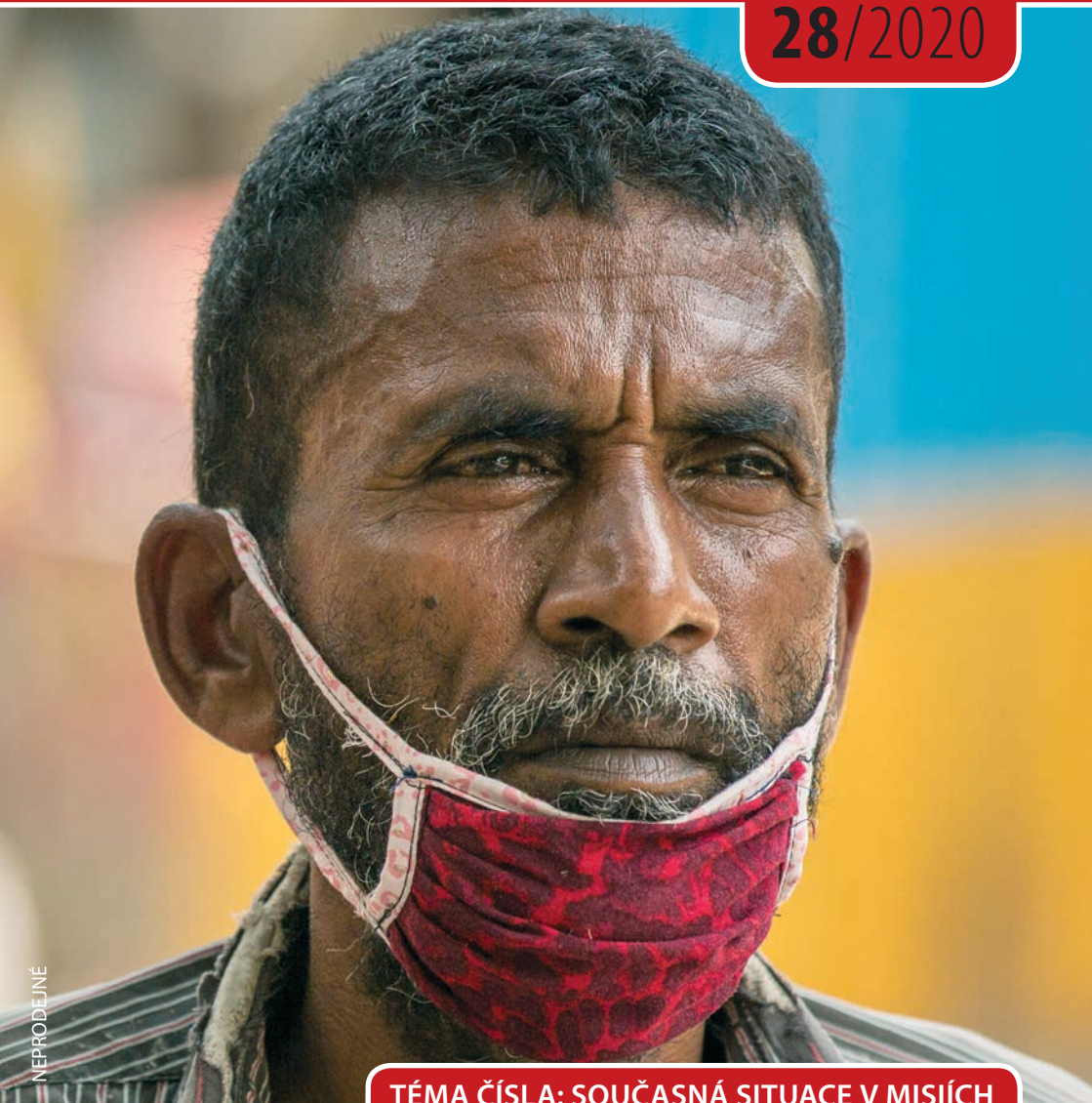

Misijní zpravodaj

28/2020

NEPRODEJNÉ

TÉMA ČÍSLA: SOUČASNÁ SITUACE V MISIÍCH

4 Rozhovor s Karlem Mecem
17 O fungování fondu Korona

11 Pomoc misiím v době koronavirové
24 Mešní intence pomáhají všem

Mešní intence misionářům

„Radost z konání dobra je jediným opravdovým štěstím.“ L. N. Tolstoj

Vzpomeňme na kněze v misiích a věnujme jim mešní intence.

Pokud chcete **smysluplně pomoci kněžím v misiích**, můžete nechat odsloužit mši svatou v misijních krajinách na svůj úmysl. Psaný text úmyslu se nepředává. Mše svaté jsou slouženy na dobrý úmysl; ten zná Bůh a osoba, která intenci věnovala.

Mešní intence je pro kněze v misiích často **jediný způsob příjmu**, protože nedostává žádný plat a musí si vystačit z darů dobrodinců. Často také překonává velké vzdálenosti a do některých farností se dostane jen několikrát za rok. Rovněž musí řešit **problémy bíd, nemocí, hladu i pronásledování** a často z přijatých darů pomáhá chudým.

Intence jsou předávány vždy do nejchudších oblastí v misiích, kam Papežská misijní díla z ČR pomáhají. Země vybírá Národní kancelář PMD.

Kam peníze na mešní intence poslat?

Adresa: Papežská misijní díla
Na Kropáčce 30/1, 500 03 Hradec Králové
Číslo účtu: 72540444/2700
Variabilní symbol: 321

Specifický symbol: členské číslo, pokud máte
Do zprávy pro příjemce uveďte počet intencí.

Za jakoukoliv pomoc upřímně děkujeme!

Pro opravdovou pomoc je dobré na 1 intenci přispět alespoň 250 Kč.

Pro usnadnění administrativy a komunikace ohledně darů je dobré, když se dárci přihlásí jako člen PMD do programu „Dárcovství“. Výhodou členství je snazší identifikace dárců a zpětná vazba (informace o přijetí daru). Za dary lze členům automaticky vystavovat potvrzení o přijetí platby. Každý člen PMD také 2x ročně dostává Misijní zpravodaj a je za něj denně sloužena mše svatá ve vatikánské bazilice sv. Petra.

Milí přátelé misií,

téma tohoto čísla jsme nemuseli vůbec vymýšlet. Přišlo samo, aniž by o ně dvakrát někdo stál. Od začátku roku se svět potýká s dosud neznámou nemocí virového původu. Dostala název Covid-19 a kromě jiného bude patrně aspirovat na slovo roku. Snad nikdy v historii lidstva nebyla v médiích věnována taková pozornost nějaké nemoci, a tomu, co všechno způsobila. Nicméně na rozdíl od března jsme o půl roku moudřejší a můžeme na celou záležitost hledět z většího odstupu. Zcela naplno se projevíly důsledky náhlého zastavení ekonomik. Je příznačné, že většina misijních zemí nepatří k územím se silným hospodářstvím. A právě na ně dopadla celá záležitost o to tvrději. Slovy jednoho z misionářů: „*Lidé jsou mnohem více postiženi hospodářskými dopady pandemie a opatření zavedených na její zpomalení. Mnoho z nich ztratilo práci a jejich rodiny jen těžko shání prostředky na živobytí. Z různých stran se doslycháme, že lidé hladoví, zvláště v chudých čtvrtích měst.*“

O situaci jsme hovořili v obsáhlém **rozhovoru s oblátem Karlem Mecem**, který působí v africkém Zimbabwe. Další pohled poskytují jednotlivé dopisy z různých koutů světa. Tentokrát jsme jim věnovali široký prostor. Hodně informací se týká **Fondu solidarity Korona**, který zřídila Papežská misijní díla na pomoc postiženým. Kromě toho představujeme pomoc misiím formou **mešních in-tencí**. S mešními úmysly je spojeno také mešní stipendium, tedy finanční příspěvek knězi za odslouženou mši s úmyslem dárcce. Stipendium nevyjadřuje cenu mše, ale vůli dárcce podpořit život kněze.

O situaci jsme hovořili v obsáhlém **rozhovoru s oblátem Karlem Mecem**, který působí v africkém Zimbabwe. Další pohled poskytují jednotlivé dopisy z různých koutů světa. Tentokrát jsme jim věnovali široký prostor. Hodně informací se týká **Fondu solidarity Korona**, který zřídila Papežská misijní díla na pomoc postiženým. Kromě toho představujeme pomoc misiím formou **mešních in-tencí**. S mešními úmysly je spojeno také mešní stipendium, tedy finanční příspěvek knězi za odslouženou mši s úmyslem dárcce. Stipendium nevyjadřuje cenu mše, ale vůli dárcce podpořit život kněze.

V říjnu nás čeká Světový den modliteb za misie, u nás známý jako **Misijní neděle**. V minulém roce představovala Misijní neděle zakončení Mimořádného misijního měsíce října a ta letošní bude dobrou příležitostí k rekapitulaci, nakolik zůstalo naše nadšení pro misie živé. Spojením jednotlivých farností na celém světě v modlitbě a příspěvkem do sbírky vytváříme výjimečné společenství solidarity. Již z výše napsaného vyplývá, že letošní sbírka bude zvláště důležitá. Čím více se nám podaří shromáždit finančních prostředků, tím účinnější bude naše pomoc obětem pandemie.

Na závěr přijměte mé poděkování za pozornost a starostlivost, kterou věnujete misiím. Vděk pocítujeme nejen v Národní kanceláři PMD, ale především ho cítí naši bratři ve víře v méně klidných oblastech světa.

Ze srdce Vám žehnám.

Z víry plyne naděje, že v utrpení člověk není opuštěný

Oblátský kněz Karel Mec, OMI, je mladý muž, který vyrůstal v prostředí živé víry, proto nijak nepochyboval o tom, že pravé štěstí je v životě s Bohem. Jeho hlubokou touhou bylo pomáhat lidem ke štěstí. Cítil povolání k řeholnímu a kněžskému životu. Když pak četl o misionářích oblátech a jejich zakladateli, sv. Evženu de Mazenod, dostalo toto povolání jasnější obrysy. Věděl, že být misionářem naprosto souzní s jeho povahou skauta, dobrodruha a zároveň člověka toužícího sloužit těm nejpotřebnějším. V současné době působí v Zimbabwe, odkud nám podává zprávy o aktuální situaci. Ochotně a otevřeně si s námi popovídal i o svém misionářském životě.

● Co musíte mít navíc, abyste dokázal dlouhodobě a dobrovolně přežívat v podmínkách, které jsou o mnoho těžší než ty, v nichž jste se narodil a vyrůstal? Anebo se zeptejme ještě jinak, co musí udělat řeholník, kněz či laik pro to, aby byl skutečným misionářem? S čím si musí umět poradit?

Je to spousta věcí z různých oblastí. Na poli praktických dovedností se velmi hodí nejrůznější dovednosti z oboru „survival“, abych to tak nějak vystihl moderním termínem – tedy to, co se člověk má, snad ještě i dnes, šanci naučit od rodičů, prarodičů nebo třeba právě ve skautu: vaření, šití, kutilství, ale i třeba základní zdravotvěda. Ze zkušenosti mohu potvrdit, že v takovýchto misijních podmínkách je nutné stále něco opravovat, vylepšovat a udržovat funkční, od bot až po auto a dům, protože zdroje často buďto vůbec nejsou, nebo jsou drahé, nebo ani třeba nejsou drahé, ale

vy na ně stejně nemáte peníze, nebo i jen prostě proto, že sice můžete opravu někomu svěřit, ale průměrný český kutil to dokáže mnohem lépe a ještě ušetří na výdajích.

V oblasti duševní je mým hlavním poznatkem, že je potřeba mít dostatek, ne-li přímo nadbytek, trpělivosti. Dále člověk potřebuje mít schopnost učit se novým věcem, schopnost přizpůsobit sebe, svou mentalitu i způsob komunikace, zkrátka mít otevřenou mysl a srdce pro jinakost lidí, např. pro jiné prožívání víry. Hodí se schopnost radovat se z maličkostí, ocenit i jídlo, které bychom v Evropě asi nejedli apod. Je nutné mít respekt k odlišnosti. A pokud se misionář z té jinakosti dokáže i radovat a dokáže si ji užít, tak tím líp. Samozřejmě se také velmi hodí mít talent na jazyky. A pokud není talent, tak mít o to větší dávku trpělivosti.

Na poli duchovním pak misionář potřebuje lásku k lidem. Bez ní to vůbec nejde. To by jinak misie byla jen o nějakém soukromém přežívání. A naopak s ní to jde, i když všechno to ostatní chybí. I kdybych se např. ten domorodý jazyk ani za deset let pořádně nenaučil, přesto můžu odvést velký kus misionářské práce. Taková láska pak zahrnuje trpělivost, odvalu, motivaci i např. touhu se učit od druhých a nežít v přesvědčení, že vše umím lépe a že všem ukážu, jak se to dělá.

Jakožto řeholník mám velikou výhodu, že nejsem sám. Jsem vždy ve své řeholní rodině. Nedokážu si moc představit, že bych se tu protloukal sám. Mám spolubratry, kteří mě zasvětlí, poradí mi, ukáží kde a co a jak, zařídí spoustu věcí.

● **Ocitl jste se někdy v nebezpečí?**

Bohu díky ještě ne. Anebo jsem o něm zatím nevěděl. Zimbabwe je relativně klidná země; nejsou tu přímo nějaké nepokoje ani pronásledování křesťanů, natožpak válka. Jen „obyčejná“ kriminalita. Ale v JAR jsem se cítil ve větším nebezpečí. Statisticky je tam mnohem nebezpečnější, zvláště pro někoho, kdo se tam nevyzná a kdo neví, na co, na koho či na jaká místa si dát pozor. Únosy, vraždy či přestřelky drogových gangů jsou tam na denním i nočním pořádku. V Zimbabwe jsem se cítil trochu v nebezpečí asi jen v hlavním městě Harare, když jsem tam musel chodit přes město do jazykové školy. Politická situace byla (a zůstává) napjatá, hrozily protivládní protesty a brutální zásahy policie a armády, ale měl jsem štěstí. A pak jsem se taky necítil vůbec dobře, když nám jednou před auto jedoucí 120 km/h po hlavní silnici vběhlo stádo krav. Přežili jsme, zachránily nás brzdy. Odesly to jen pneumatiky, nárazník a chladič. Zvířata na silnici a mizerní řidiči jsou tu statisticky určitě mnohem nebezpečnější než jedovatí hadi nebo velké šelmy.

● **Existuje něco, čeho jste v souvislosti s řeholním či misijním životem už někdy litoval? Kdy jste si sáhl na dno svých možností?**

Svého rozhodnutí následovat povolání rozhodně nelituji. Ani své misie v Africe (zatím) ne. Dosud jsem litoval jen úplných drobností jako např. nedostatečné prozíravosti při posílání dokumentů k žádosti o vízum do Zimbabwe (z toho důvodu jsem pak musel dlouho čekat, než jsem se sem dostal), nebo že jsem někdy nevyužil nějaké příležitosti, ale rozhodně nelituji řeholního, kněžského ani misionářského života jako takového.

Zažil jsem samozřejmě i těžká období. Zklamání, zmatenost a trochu i duchovní boj jsem prožíval v souvislosti s nemožností dostat se do Zimbabwe na první pokus. Musel jsem se vyrovnat s nutností čekat. A musím se s ní vyrovnat i teď, protože ve skutečnosti stále ještě čekám, než budu moci začít žít a pracovat ve „své“ misii. (Čekat je asi mým povoláním.) Náročná období mě vždy posílila, dala nové příležitosti, naučila občas milosrdenství, jindy zase trpělivosti s lidmi, s Bohem a hlavně asi se sebou samým. Obecně řečeno bylo pro mě zatím nejtěžším obdobím pět let studia filosofie a teologie, protože já studuju jen velmi nerad a s velkým sebepřemáháním.

● **Co vám každodenní misie dává a bere?**

Misie mi dává každý den příležitost být misionářem a sloužit. Málokdy je to něco velkolepého a akčního, často je to jen o vytrvalé modlitbě a upřímném životu se spolubratry a mezi chudými lidmi. Misie mi ubírá den za dnem ze života. Bere mi to nejcennější, co mám – čas mého života. Ale já jí ho dávám dobrovolně. Spousta lidí měří čas penězi; pro křesťana by však měl být čas láskou, kterou může darovat.

● **Aktuálně působíte v Zimbabwe. Můžete nám o této zemi říct něco víc? Jaká je ve vašich očích?**

Omezím se jen na stručný, spíše subjektivní popis, protože spousta objektivních informací si každý může najít sám. Pro mě je Zimbabwe krásná a zároveň hodně trpící země. Proto ji mám už teď tak rád. Místní lidé jsou přátelší a mírumilovní, ale také těžce zkoušení. Příroda úchvatná. Zimbabwe bývalo v rámci Afriky relativně rozvinutou zemí, mívalo silnou měnu, říkalo se mu dokonce Švýcarsko Afriky a bylo významnou obilnicí. Avšak zejména v posledních dvaceti letech to s ním jde hodně z kopce. Země i s jejím bohatstvím je postupně rozkrádána, svoboda stále více omezoována, hospodářství sevřeno v kleštích rostoucí inflace, nezaměstnanosti a korupce. Bohužel se k tomu právě v posledních letech přidává i nebyvalé sucho. Mnozí lidé trpí kromě chudoby také AIDS, malárií či cholerou. Přesto jsou o poznání šťastnější než průměrný Evropan se zajištěným životem.

● **Před pár měsíci postupně celý svět zasáhla koronavirová pandemie. O tom, jak se dotkla Zimbabwe, jsme se mohli dočíst v některých vašich dopisech. Jak se ale konkrétně dotýká vaší církevní služby?**

Virus se šíří zejména ve městech, kde je hustota obyvatel mnohem vyšší než na venkově. Od konce června můžeme opět slavit bohoslužby či pořádat shromáždění pro max. 50 osob a za dodržení hygienických předpisů (roušky, desinfekce rukou atd.). V kostelech naší misie se většinou vejdem do limitu 50 osob, a kde ne, slavíme mše venku. Je období sucha, takže déšť nehrozí, ale někdy je zima a vítr, jindy zas horko na plném slunci. Lidem to však moc nevadí. Jsou velmi vděční, že můžou slavit eucharistií. S větším či menším úspěchem se je snažíme přesvědčit, aby si na mši přinesli a nasadili roušky. Na venkově je na veřejnosti nikdo nenosí, na rozdíl od měst, kde je to kontrolováno. Život na venkově se zdá plynout dál svým líným tempem, jakoby žádná pandemie ani neexistovala. Ve

městech je situace odlišná: mnoho farností z opatrnosti zatím neotevřelo kostely. Lidé ve městech jsou navíc mnohem více postiženi hospodářskými dopady pandemie a opatření zavedených na její zpomalení. Mnoho lidí ztratilo práci a jejich rodiny jen těžko shání prostředky na živobytí. Z různých stran se doslýcháme, že lidé hladoví, zvláště v chudých čtvrtích měst. Potravinová pomoc státu i nadnárodních organizací skrze úřady sice existuje, ale není dostatečná, a hlavně asi není dostatečně systematická. Dokonce existuje podezření, že je někdy vázána na politickou příslušnost či podporu vládnoucí strany. Takové a podobné zprávy samozřejmě nejsou oficiální a je těžké je ověřit, neboť tu neexistují nezávislá média.

● Jaký podle vás nastane celospolečenský dopad?

Už tak křehká zimbabwská ekonomika utrpěla těžkou ránu a bez nějaké výrazné pomoci ze strany státu se jen těžko vzpamatuje. Jenže vláda se stará jen o své kapsy a o udržení své moci za každou cenu, takže to jde se Zimbabwe rychle z kopce. Hospodářsky (nezaměstnanost, inflace, nedostatek elektrické energie a materiálů apod.) i lidsko-právně (likvidace nezávislých novinářů, kritiků a opozice, ale i „nepohodlných“ členů vlastní strany). Lidé jsou zoufalí.

● A co v této souvislosti nejvíc trápí vás osobně?

Soucítím s celou zemí kvůli výše zmíněným těžkostem. Potýkáme se i s hladem v rodinách některých spolubratrů oblátů. Ve srovnání s tím je pak můj stesk po setkání se spolubratry v 300 km vzdáleném Bulawayu úplná maličkost. Musíme přijmout i to, že letos nemůžeme začít naše oblátské projekty misie s mládeží, které jsme v lednu s velikým nadšením ohlásili.

Zejména se mě však dotýká to, že kvůli koronaviru a jím způsobené krizi stále ještě nemůžu bydlet a začít naplno pracovat v nové misii, kam jsem byl poslán. Už jsem zmínil, že vlastně ještě pořád tak nějak čekám. Čekáme vlastně dva obláti. Otec Charles a já jsme měli už na začátku tohoto roku otevřít novou misii Maraie a začít v ní působit. Dodnes však bydlíme v sousední misii a do svého působiště dojíždíme jen několikrát týdně. Na vině je pandemie, kvůli které se diecézi nedaří dokončit poslední stavební práce týkající se vody, elektřiny a vybavení interiérů. Hlavním problémem je výpadek příjmů.

● Jak se vám v takových koronavirových podmínkách daří naplňovat vaše misionářské poslání? Co je jinak?

Jelikož jsme na venkově, tak naše práce zas až tak jiná, než byla předtím, není. (Když pomínu fakt, že kdyby bylo vše „normálné“, tak už bychom v misií bydleli a naplno působili.) Kromě již zmíněného limitu počtu účastníků bohoslužeb a setkání (a samozřejmě těch financí) nás v tuto chvíli nic moc neomezuje. Jen pohřby se dnes neodkládají, a tak se pohřbívá hned následující den po úmrtí, klidně i v neděli. Kněz s tím musí počítat. Já sám jsem tu pohřeb ještě nevedl, ale asi mě to také brzo čeká.

Co je teď pro mě a mou službu misionáře jaksi navíc, je fundraising na pomoc postiženým pandemií a jejími důsledky. Díky tomu jsme tak jako obláti mohli rozdat už několik tun základní potravin – kukuřičné mouky na kaši zvanou „sadza“ potřebným lidem. Stále v tom pokračujeme. Jinak moje „koronavirové“ nasazení není nijak mimořádné. Obláti pracující ve městě Bulawayo jsou přímo „v terénu“ mnohem více než já, případně distribuují pomoc i do vzdálených končin země.

● S čím za vámi nejčastěji chodí lidé, o které se staráte? Dokážete jim vždy pomoci?

Popravdě řečeno, za tu krátkou dobu, co tu jsem a tak nějak napůl působím, mohu tvrdit, že za námi lidé chodí nejčastěji s úsměvem, s typicky dlouhým pozdravem (Jak jste dnes vstal? Jak jste strávil den? Jak se daří doma? Jak v práci? Jak snášíte horko/zimu? atd.) a někdy i třeba s kuřetem jako darem. Začínají nás vnímat jako „své“ kněze, proto se o nás i starají.

Zatím byly jejich žádosti hlavně o pohřby, svaté přijímání pro nemocné členy rodin, pomazání nemocných. Začínají se řešit i strukturální otázky farnosti. Několik kluků by chtělo znovuzaložit chlapecký katolický spolek sv. Šimona Petra, který tu kdysi fungoval. Pár děvčát se ptalo, jestli mohou také ministrovat. Takové jsou naše začátky. Zatím za námi lidé nechodí se žádostí o peníze či o jídlo. Jak už jsem vysvětlil, jsme tu jen krátce – a jsme na venkově. Ve městech je situace jiná: od spolubratrů vím, že skoro každý den přichází lidé s žádostí o finanční nebo potravinovou pomoc. Městské farnosti většinou mají spolky sv. Vincence, které se starají přímo o pomoc nejchudším. Kněží s nimi spolupracují, a tak neleží ta tíha podobného poskytování pomoci jen na nich. Prostředky jsou však i tak omezené. Potravin, které se rozdávají, jsou vždy jen ty úplně základní jako mouka, rýže, olej, cukr a sůl. S žádostmi o finanční pomoc můžeme pomoci jen málokdy; zvlášť teď v době koronakrizy to jde jen těžko.

● Jak se vyrovnáváte s lidskou bezmocí? Jak se naučit přijímat dění, kterému nerozumíme a o kterém se domníváme, že je špatné, ale přitom ho nejsme schopni ovlivnit?

Myslím si, že jediná dobrá cesta skrz utrpení je cesta víry. Z víry plyne naděje, že v tom člověk není opuštěný a že to vše není jen nesmysl. Snažím se utrpení přijímat jako tajemství, jako jedno z tajemství naší víry v Boha, který trpěl pro nás a trpí s námi. Blízkost a přátelství jsou moje hlavní recepty na pomoc druhým v jejich utrpení: pomoci nést kříž a být nablízku alespoň po tu rozhodující dobu. Jsem přesvědčen, že horší než všechno utrpení způsobené zvenku je utrpení vnitřní: samota, opuštěnost, nepochopení, nemožnost najít soucit, milosrdenství a odpuštění.

● **Jak vás v současné době podporují Papežská misijní díla? Využíváte také mešní intence?**

Od PMD ČR jsme my obláti v Zimbabwe obdrželi jistou částku z fondu Korona. Bohužel k nám ještě nedorazila – v bankovním převodu jsou stále nějaké potíže, je to v procesu řešení. Doufáme, že dorazí. Zatím není rozhodnuto, jak ji využijeme, ale určitě to bude tam, kde je to nejpotřebnější. Kdyby bylo zase potřeba nakoupit potravinovou pomoc, tak to bude právě ona. Možná však bude muset „zachraňovat“ sami sebe. V Zimbabwe je nás 11 oblátů a máme na starosti tři městské farnosti, dvě venkovské misie a náš formační dům. Jak už jsem napsal, situace církve i jednotlivých farností či misíí rozhodně není růžová.

Od PMD jsme obdrželi i jednu várku stipendií mešních intencí. Už na nich s o. Charlesem pilně „pracujeme“ – sloužíme mše na úmysly dárců, i když je osobně neznáme. Stačí však, že je zná Pán. Tu částku hodláme vložit do projektu solární energie v naší nové misií Maraire. Jsme velmi vděční, že můžeme slavit mše sv. na úmysly dárců z Česka a že takto „vydělané“ peníze – ta obdržená stipendia – můžeme vložit do našich projektů. Situace v Zimbabwe před koronakrizí byla taková, že slavit mši sv. na něčí úmysl s malým stipendiem se tu knězi poštěstilo jen párkrát do roka.

● **Mohl byste poodhalit něco ze zákulisí sloužení mše svaté v misiích a kněžského života z pohledu českého kněze?**

Řekl bych to asi tak, že mše sv. je v podstatě všude stejná, protože je slavena v katolické, tzn. univerzální církvi. Jsou tu nějaké menší rozdíly, např. že se při naslouchání evangeliu sedí a při modlitbách (vstupní, nad dary, závěrečná) lid klečí. Jiné jsou tu samozřejmě zpěvy, které jsou doprovázené i tancem. Tančí většinou děti při vstupním průvodu, pak při průvodu s biblií či lekcionářem na začátku bohoslužby slova, při průvodu s dary a na závěr. Jsou to takové decentní liturgické tance. I lidé se při zpěvu pohybují a tleskají. K tomu se samozřejmě nechám strhnout i já.

Největší rozdíl ve smyslu bariéry je pro mě rozhodně ten domorodý jazyk zvaný šona, který sice umím jakž takž přečíst, ale moc mu zatím nerozumím. Kázání si proto připravuji v angličtině a pak je dám na přeložení jedné místní sestře. Při mši ho už jen čtu.

Co je ještě jinak? Zmíním krátce jen pohřby na venkově, kde je hlavním rozdílem fakt, že každá rodinná usedlost má svůj malý hřbitov mezi políčky kousek od domu (chatrče). Před uložením rakve do země se slaví mše svatá za zemřelého přímo v usedlosti vedle hrobu, často je to na poli či v zahradě.

Na jednu stranu je tak nějak všechno jinak; na začátku mi to tak rozhodně připadalo. Ale na druhou stranu už jsem si zvykl a už mi to ani moc „jinak“ nepřijde.

● Z čeho v misiích žijete?

V misiích i městských farnostech žijeme z darů našich oveček. V podstatě nás musí živit a zajistit nám vše potřebné ke každodennímu životu. Jiné pravidelné zdroje nemáme. Nedostáváme žádný plat, za který bychom si mohli koupit, co nám chutná. Musíme se spolehnout na své lidi a přijmout to, co nám nakoupí nebo darují z vlastních polí, zahrad a kurníků. Měli bychom od nich dostávat také peníze na pohonné hmoty, což je v současné finanční situaci velký problém, a také malé kapesné, což si však teď od lidí ani nedovolíme požadovat.

● S kým můžete řešit praktické problémy svého života? Komu se zpovídáte?

Když potřebuji pomoci s řešením nějakých svých praktických problémů, obrátím se na spolubratry a nějaké řešení se vždy najde. Člověk tu musí mít hodně kontaktů. Já je mám díky spolubratrům. Co se týče duchovního doprovázení, požádal jsem o něj jednoho spolubratra v Bulawayu. Při současné situaci s ním řeším své nitro po telefonu. A na zpověď se vždy nějaký kněz najde.

● Co byste si pro svou novou misii nejvíc přál?

Abych už brzo rozuměl a mluvil tou jejich řečí – to přeji do misie sobě. Misii samotné pak přeji, aby se mohla stát oázou naděje, přijetí a pomoci, a aby to nebyla jen práce kněží-misionářů, ale spolupráce všech s Duchem Svatým. Kdo ví, možná nás Duch povede, abychom z Maraire stavěli most až do Evropy, do Česka.

Přípravila Veronika Pavlů ■

Celý rozhovor si můžete přečíst na www.missio.cz v sekci Pomáháme – Dopisy z misíí.

Pomoc misiím v době koronavirové

Již nyní se dá s jistotou prohlásit, že rok 2020 v lidské paměti jen tak nezapadne a bude patřit k těm letopočtům, které tvořily dějiny. Příčinou se stala dosud neznámá nemoc nazvaná Covid-19, již způsobuje koronavirus SARS-CoV-2.

Choroba překvapila celý svět rychlostí svého šíření, mnohem zásadnější ale pro život řady lidí byla bezprecedentní opatření většiny světových vlád, kdy se sáhlo k naprostému utlumení ekonomiky a zavádění plošných karanténních opatření. O účinnosti a oprávněnosti zvoleného postupu se jistě později budou vést spory. Velká mediální pozornost se samozřejmě věnovala situaci u nás a nejbližším okolí. O to důležitější nám na stránkách Misijního zpravodaje přišlo podat informaci, jak dané období prožívají křesťané, a nejen oni, v misijních zemích. Že jejich situace není jednoduchá, není potřeba příliš zdůrazňovat, o tom se přesvědčíte sami z dopisů, které jsme z misií obdrželi.

Na začátku letošního roku médií probleskovaly sporadické zprávy o „neznámé nemoci“ ve městě Wu-chan ve střední Číně. Vzhledem k charakteru tamního komunistického režimu nebylo dlouho možné informace o průběhu a závažnosti nemoci a přijatých opatření ověřit z nezávislých zdrojů. Řada spekulací jen nahrávala k panice na straně jedné, a naopak liknavosti na straně druhé. Ve druhé polovině března ale již bylo jasné, že se nemoc neomezí pouze na čínské území, a naopak se začala raketově šířit po celém světě. Nejdříve to byl Írán, následovaný Itálií, Španělskem, záhy se přidaly Spojené státy americké a ve výčtu bychom mohli pokračovat dál. Právě rychlost a způsob šíření tzv. kapénkovou infekcí, tedy vzduchem, přiměla politiky k přijetí dosud nevídaných opatření. Mezi zeměmi se uzavřely hranice, bylo zakázáno shromažďování většího počtu osob, postupně se

zavíraly školy, obchody, restaurace a kulturní zařízení. Byla zavedena povinnost nosit na veřejnosti roušku. Podobně jako u chřipky patří u Covid-19 k nejhroženějším skupinám obyvatel zejména seniři, chronicky nemocní či osoby s oslabenou imunitou. Karanténní opatření byla v zemích hodně podobná, lišila se pouze způsobem a rychlostí rozvolňování. Začalo být totiž jasné, že totální utlumení ekonomik s sebou přinese ohrožení daleko širších skupin obyvatel. Opět se daná situace týkala všech zemí, ale pokud na tom nebyl stát ekonomicky dobře již před nástupem pandemie, těžko očekávat, že z ní vyvázne lépe. Pro chudé lidi v misiích tak představovala dlouhodobá karanténní opatření mnohem větší výzvu. Životní podmínky jim neumožňují vytvářet si dostatečné zásoby jídla, ani dodržovat základní hygienická opatření, např. časté mytí rukou. Ve slumech téměř není možné zamezit sociálním kontaktům. Velmi nízká je také úroveň a dostupnost lékařské péče.

Dopisy z misií

Filipíny

Z dopisů sester Claudie a Gildy z komunity sester od Piety, která se stará o chudé a bezprizorní děti z ulice v Calambě:

29. května 2020

... Naše situace je stále těžká. Země se dostala do karantény (lock down) 13. března, od té doby nefunguje veřejná doprava, vše je zavřené, kromě obchodů s jídlem. Mši svatých se účastníme tak, že je sledujeme v televizi. S dětmi se nesmíme vídat, také z toho důvodu, že mají být doma.

Mnoho, mnoho lidí přišlo o práci, především řidiči tuk-tuků (motorek na rychlou přepravu), řemeslníci, uklízeči, stavební dělníci, ... nejchudší lidé trpí nedostatkem jídla. Vláda se snaží situaci řešit. My se v tuto chvíli snažíme našim lidem v okolí pomoci z prostředků, které od vás máme skrze Papežské misijní dílo dětí – rozdáváme rýži a pro děti mléko.

Karanténa má trvat do konce května, ačkoli v mnoha oblastech je situace velmi dobrá a případů onemocnění nepřibývá. Nebyly jsme tudíž ani schopné připravit naši oblíbenou květinovou slavnost pro Pannu Marii. Čekáme, že v červnu už se situace zlepší. To vše silně ovlivnilo chod školního roku, vláda doporučuje online výuku a otevření škol po prázdninách. My ale pracujeme s předškolními dětmi z velmi chudých rodin, tady se nedá na takovou možnost vůbec pomýšlet. Proto se stále modlíme a prosíme Boha o moudrost, jak na tuto nouzi odpovědět...

Situace v Zimbabwe

Své o tom ví oblát Karel Mec, který působí jako misionář v africké Zimbabwe. Podle tamních oficiálních údajů se v zemi nakazilo přes 4000 osob. Skutečné číslo bude jistě o mnoho vyšší, ale je těžké říci, o kolik nebo kolikanásobně. Vzhledem k lidnatosti země a nízkému věkovému průměru samotná nemoc nepředstavuje to nejhorší. „Lidé ve městech jsou mnohem více postiženi hospodářskými dopady pandemie a opatřeními na její zpomalení. Mnoho lidí

21. června 2020

...Na vaši otázku, jak se nám daří, můžeme odpovědět ano, situace se zlepšuje. Už můžeme navštěvovat naši komunitu v jiném městě, navštěvovat mše v kostele, snižuje se počet onemocnělých Covid-19. A v našich srdcích pomalu může znovu růst naděje, že z epidemie budeme vyléčení. Přesně jak píšete, ano, mnoho, velmi mnoho lidí přišlo o práci. Také se ale stali vynalézavými a pokouší se pěstovat různé plodiny pro obživu, hledají nové cesty k obživě.

Naše malé děti ze školy budou mít tento rok alternativní vyučování, protože vláda zakázala výuku ve školách do doby, než bude na Covid-19 vakcína. Připravujeme tedy dětem pracovní listy a nosíme jim je nebo posíláme domů. Rodinám k tomu přidáváme balíčky s jídlem, základními potravinami a mlékem pro děti.

Jsmo jedno v modlitbě! Udržujme pevné naše spojení s Bohem a služme potřebným v Jeho jménu! Prosím, předejte naše pozdravy svým rodinám, farním kněžím a misijním spolupracovníkům. A naši hlubokou vděčnost za podporu našeho projektu (zdravotní a potravinová pomoc rodinám, výuka předškolních dětí)...

Z dopisu sestry Cecilie z Kanosiánské akademie v Calambě, která taktéž nabízí jídlo a základní péči dětem z chudých rodin:

24. června 2020

Z hloubi srdce vyjadřujeme naši vděčnost za vaši dlouhodobou podporu dětí, o které se staráme. Tento rok je pro nás všechny velmi významný. Část darů, které jsme obdrželi, byla použita na pomoc obětem erupce sopky, ke které došlo 6. ledna 2020, a následně chudým rodinám, které byly silně zasaženy přísnou celospolečenskou karanténou kvůli globální pandemii způsobené nemocí Covid-19. Ještě jednou děkuji a ujišťuji vás o našich upřímných modlitbách. Bůh nechť vám žehná a ochraňuje vás...

ztratilo práci a jejich rodiny jen těžko sháňní prostředky na živobytí. Z různých stran se doslycháme, že lidé hladoví, zvláště v chudých čtvrtích měst. Potravinová pomoc státu i nadnárodních organizací skrze úřady sice existuje, ale není dostatečná, a hlavně není dostatečně systematická,“ sdělil na náš dotaz ohledně situace v místě jeho pobytu. Postupně se sice otvírají továrny a obchody, ale neformální hospodářská činnost (pouliční prodej, námezdní práce, „taxikaření“ apod.), která je v zemi velmi rozšířená, je nadále zakázána. To znamená, že drtivá většina lidí nemá šanci si vydělat peníze, a tak ani nemá z čeho žít. „Protlouci se životem“ je teď ještě daleko složitější, než bylo před pandemií.

Dopisy z misí

Pákistán

Z dopisu otce obláta Khana Pauluse, superiora Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné v Pákistánu, který misijně působí v oblasti kolem města Láhaur (Lahore) v provincii Paňdžáb.

26. dubna 2020

Přátelé,

zasíláme pozdravy z Pákistánu. Doufáme, že vy i vaše rodiny jste v pořádku a zdraví uprostřed Covidu-19. Pamatujte, že se za vás stále modlíme. My obláti zde v Pákistánu jsme prozatím v pořádku, nicméně situace v Pákistánu se vyvíjí od špatné k horší. K 25. dubnu bylo v Pákistánu potvrzeno 11 940 případů nakažení Covidem-19 a z toho 253 pacientů zemřelo...

Pákistán má 220 milionů obyvatel, z toho křesťanů jsou 4 miliony. Křesťané jsou většinou nejchudší obyvatelé nebo se dokonce nachází pod hranicí chudoby. Většina z našich lidí pracuje za mzdu na jeden den. V okamžiku, kdy je země uzavřena a platí lock down a lidé nesmí vycházet, to znamená, že nemají práci. Jsou uvězněni doma. Vláda naší země není schopná vycházet vstříc potřebám všech obyvatel, pokud se navíc jedná o křesťany, platí tu velké znevýhodňování. Je tu silná diskriminace. Chudí lidé nemají úspory, což v tuto chvíli znamená, že nemají ani peníze na jídlo. Jsou nyní zcela závislí na pomoci církve. V předchozích dnech už jsem žádal naše přátele v Evropě o pomoc. Za zasláný dar jsme mohli nakoupit základní jídlo jako je rýže pro naše nejchudší. To ale zdaleka nestačí. Jsou tu stovky tisíc lidí, kteří hladoví a obražejí se na nás o pomoc. My sami vydáváme z našich zásob, ale to je jen zrnko v oceánu.

Obracím se na vás, zda by bylo možné nám zde v první linii pomoci. Potřebujeme zajistit to nejnnutnější, tedy jídlo pro chudé alespoň v našich farnostech. Doufáme ve vaši pomoc a předem děkujeme za váš zájem a lásku k lidem v Pákistánu...

Ve velkých potížích je také církev

Do finančních nesnází se kvůli koronaviru celkem rychle dostala i církev. Katolické diecéze a různé řeholní kongregace založily a provozují mnoho škol, zejména těch kvalitnějších. Školné od žáků pak tvoří značnou část jejich příjmů. Školy však nadále zůstávají zavřené a pravděpodobně se už letos ani neotevrou.

Karel Mec vnímá celou situaci v zemi velmi realisticky: „Osobně sice budu asi jen těžko někdy „nezaměstnaný“, ale inflace a finanční situace církve se dotýkají i mě. Konkrétním příkladem je, že momentálně

12. června 2020

...Urgentně vás prosíme o modlitbu za naši zemi. Situace je zde velmi špatná. Po předčasném uvolnění opatření se Pákistán dostal na špičku v seznamu nejvíce postižených zemí. Jak můžete vidět v přehledu na konci zprávy, máme přes sto tisíc případů nákazy (jsme v zemi, kde se jen málokdo může nechat testovat) a počet mrtvých už přesáhl hranici dvou tisíc. A vláda řeší těžké dilema. Pokud znovu zavede přísnou karanténu, lidé odkázani na skromné výdělky, což je většina obyvatel země, budou hladovět. Pokud ponechá tento volný stav, počet nakažených se ocitne mimo veškerou kontrolu... Prosím, modlete se s námi za Pákistán!

Srí Lanka

Z dopisu sestry Pushpy, vedoucí domova sv. Leonarda v Gampole pro opuštěné dívky všeho věku a chlapce do pěti let.

3. srpna 2020

Jak asi víte, situace na Srí Lance je vážná. Sice nepřibývá tolik případů úmrtí, ale jako ostrov se velmi bojíme toho, aby sem nebyly importovány nové případy. I přestože je pro naši zemi turistický ruch vedle čajového průmyslu zásadním zdrojem příjmů, až do září jsou zrušeny všechny lety do země. Navíc právě prožíváme s obavami monzunové období dešťů, které je velmi silné. Školy byly otevřeny na jeden týden a poté je vláda opět zavřela... Naše děti i sestry jsou Bohu díky zatím v pořádku. Nevíme ale, jak dlouho je možné držet děti v izolaci bez podnětů ke vzdělání. Snažíme se o jakousi domácí školu, starší děvčata se ráda věnují drobným pracím jako malování a vyšívání obrazů...

Prosíme vás, nezapomeňte na naše děti, na chudé naší země, kteří se ocitají bez možnosti výdělku. Děkujeme i za vaše modlitby, ujišťujeme vás o našich modlitbách za vás.

nedostáváme od svých farníků prakticky žádné peníze na pohonné hmoty. Přitom projezdíme spoustu litrů nafty při pastoračních cestách. Abychom mohli jezdit, musíme sahat do našich oblátských rezerv. Tak to ale být nemá a už to tak ani moc dlouho nepůjde.“

Lidé nepotřebují jen jídlo, ale také útěchu

Jedním z konkrétních výsledků Papežskými misijními díly vyhlášené sbírky Korona tak byl v Zimbabwe nákup cca čtyř tun kukuřičné mouky na kaši, která je tu základní potravinou. Pytle s moukou misionáři distribuují chudým a potřebným lidem ve farnostech. Další tuny hodlají nakoupit během léta podle množství dostupných financí. Jak potvrzuje, zdaleka ne všichni, kdo přijdou ke dveřím s nějakou prosbou, žádají o jídlo. Často je přivede prostě jen potřeba slyšet slova přijetí, útěchy a naděje.

Zkouška trpělivosti

Velmi podobná situace panuje také na druhé straně světa, v paraguayjské misii sester františkánek. Představenou komunity sestru Agátu Žídkovou epidemie zastihla během jarní návštěvy v České republice. Od té doby se nemůže do Paraguaye vrátit a situaci sleduje

zpovzdálí. Jak říká: *„Se sestrami a lidmi z misie jsem v častém telefonickém kontaktu. Beru to jako zkoušku trpělivosti.“* Momentálně v zemi začíná rozvolňování přijatých opatření, ale zdaleka ne v takové míře jako v České republice. Roušky jsou stále povinné i venku, panuje omezený pohyb, do kostela na mši svatou může maximálně dvacet lidí. Hodně starosti zemi přineslo sousedství s Brazílií, která patří k nejpostiženějším oblastem světa. Nicméně i zde platí, že daleko větší starosti způsobuje hlad. *„Farnosti a řeholní společenství (u nás v centru skupina bratří, sester a františkánské mládeže) se snaží sehnat něco k jídlu hlavně pro děti. Ekonomický pád tvrdě dolehl na celé rodiny a ty zůstávají bez prostředků. Vláda se nějakou pomocí lidem bez prostředků snaží poskytnout, ale ve většině případů tato pomoc k adresátům nedorazí. Proto jsme musely nastoupit my,“* říká sestra Agáta Žídková. O něco lépe pomoc funguje na místní úrovni, kdy například městský úřad poskytne sestrám potřebné ingredience a ty pak spolu s maminkami uvaří pro všechny potřebné. *„Setkáváme se také s dary různých firem, které nejchudším osadám věnují například pytel mouky a oni si společně udělají jídlo,“* vysvětluje.

Právě na zmírnění těch nejhorších těžkostí zřídila Papežská misijní díla Fond solidarity Korona. Více se o něm dozvíte v samostatném článku.

Luděk Bárta ■

Fond Korona umožňuje flexibilní řešení aktuálních problémů

Začátkem dubna letošního roku zřídila Papežská misijní díla zvláštní fond na akutní a flexibilní pomoc lidem zasaženým koronavirovou pandemií. Tuto přímou a okamžitou pomoc PMD distribuují prostřednictvím misionářů a duchovních, kteří působí v dotčených zemích, a vědí, co je na daném místě akutní potřebou.

V každé zemi je situace jiná. Někde se v důsledku karantény potýkají se zoufalým nedostatkem potravin (Pákistán), jinde chybí zdravotní pomůcky (Bangladéš). Příspěvky z Fondu Korona pomáhají každému příjemci řešit jeho specifické aktuální problémy, vzniklé v důsledku celosvětové pandemie a mimořádných bezpečnostních opatření.

Pákistán

27. července 2020

Chtěl bych využít této příležitosti, abych vyjádřil svoje upřímné díky za vaši podporu a lásku, kterou jste projevili především v době první vlny Covid-19. Zaslali jste nám pomoc od věřících z České republiky, která ulehčila našim křesťanům projít tímto nelehkým obdobím. Byla to pro ně velká podpora, protože v této těžké době byli naši lidé bez práce a možnosti výdělku. Použili jsme vaše dary na nákup potravin, které jsme distribuovali do dvou našich farností. Otcové obdržené potraviny rozdělili potřebným rodinám. Přikládám k tomu pár fotografií. Pomohli jste rodinám ve farnostech svatého Lukáše v oblasti Karáči a sv. Pia X. v horské oblasti Květy. Nerozdělili jsme do farností hned všechnu pomoc, dále budeme dodávat potraviny podle aktuální potřeby a na konci vám podáme souhrnnou zprávu.

Ještě jednou díky všem dárcům, kteří byli ochotní se v nelehkých časech podělit o dobro, které z Boží milosti obdrželi. Ještě jednou děkujeme, Bůh vám žehnej!

Stále se za vás modlí

P. Khan Paulus, OMI

Farnost sv. Pia X.: Drazí dárci, vaše pomoc zachránila 27 rodin ve velmi zoufalém stavu. I když Covid-19 oblast Balúčistánu ještě silně nezasáhl, jako všechny chudé rodiny, i tyto nedisponovaly během karantény žádnými zásobami.

Farnost sv. Lukáše: Nevím, jak vyjádřit dostatečně vděčnost naší farnosti, že jsme díky vaší pomoci mohli rozvézt jídlo do 370 rodin. Opravdu bychom nevěděli, co si bez vás počít. Děkujeme!

Do fondu Korona je stále možné přispívat

Speciální fond na tuto pomoc vyhlásil také Papež František, kde se pomoc rozdělovala podle celosvětově daných pravidel, jaká jsou běžná pro podporu z Papežských misijních děl. To znamená, že nejprve si každý biskup zmapuje situaci a potřeby ve své diecézi související s výskytem koronaviru, následně vyplní projektové žádosti, které procházejí rukama Národního ředitele PMD, ten je dále předává Kongregaci pro evangelizaci národů, kde se následně rozhoduje o výši příspěvků. Čeští dárci během dubna až června přispěli částkou přesahující půl milionu korun. Polovina těchto darů putovala do Vatikánu a stala se českým příspěvkem do fondu Svatého otce, který pomoc distribuuje podle svých pravidel. Druhá polovina byla rozdělena českým misionářům a dalším potřebným podle pravidel Národní kanceláře. Mimořádný fond papeže Františka ukončil příjem žádostí a příspěvků k 31. červenci. Český fond Korona však i nadále funguje a stále je možné na něj přispívat.

Maraire-Gokomere, Zimbabwe

9. června 2020

Díky lidem, kteří přispěli do sbírky na potravinovou pomoc, kterou jste v Čechách před Velikonocemi spustili v rámci sbírky Korona, jsme nakoupili cca 4 tuny kukuřičné mouky na kaši sadza, která je tu základní potravinou. Pytle s moukou teď distribuujeme chudým a potřebným lidem v našich farnostech a misiích. Další přibližně 4 tuny hodláme nakoupit během června nebo až to bude potřeba. Avšak ne všichni, kdo přijdou k našim dveřím s nějakou prosbou, žádají jen o jídlo. Často je přivede prostě jen potřeba slyšet slova přijetí, útěchy a naděje. Otec Alvin OMI ve farnosti Panny Marie Lurdské v Bulawayu občas i vyráží do terénu (přesto, že je to vlastně zakázané) s pomazáním nemocných nebo i s potravinami pro chudé ve slumech.

Karel Mec, OMI

P. S. Dnes ráno, 12. června, se tu v Gokomere stavil náš oblátský ekonom o. Lucky cestou na východ do misie sv. Charlese Lwanga. Tam jsme už vloni pomáhali po povodních a sesuvech půdy po cyklonu Idai. Teď tam veze další pomoc včetně spousty pytlů mouky z darů od vás z Česka. Nám tu také nechal náš podíl pro naše potřebné – 400 kg mouky na sadzu.

Očekávám, že teprve teď nastane hlubší potřeba financí

O dalším fungování fondu Korona, ale také o tom, jak hodnotí Mimořádný misijní měsíc říjen, jsme si popovídali s národním ředitelem Papežských misijních děl Leošem Halbrštátem.

● Byly už rozděleny všechny prostředky z fondu Korona?

Ve fondu nám zatím ještě nějaké prostředky zbývají, protože teď teprve čekám, že začne být hlubší potřeba financí. Začátek se ještě dal nějak přežít, až na Pákistán, kde otcové obláti z fondu Korona kupovali jídlo pro nejchudší lidi, protože by umřeli hladem. Ale až teprve teď se začnou projevovat záležitosti, které se odehrály na jaře.

● Což je ale paradox, protože ve chvíli, kdy lidé budou nejméně potřebovat pomoc, to už nikoho nebude zajímat. Fond se přestane všeobecně propagovat, protože vše bude považováno za vyřešené...

Předpokládal jsem, že to tak bude. Posuďte sami, jak se nyní stavíme k tomu, že máme aktuálně víc nemocných, než jsme měli na jaře. Tehdy jsme se třáslí strachy a teď je nám to už v podstatě jedno. Co se bude dít na podzim samozřejmě nevím, ale teď teprve lidé v misiích poznají, že co na jaře nezasadili, nyní nesklidí, takže nemají peníze ani jídlo. Teď teprve budou všechny důsledky doznávat.

● Je tedy možné na fond Korona dále přispívat?

Ano. Jeho variabilní symbol je 19. Jen bych připomenul, že pokud bude dárcé chtít uplatnit odpočet z daní, musí nám na sebe zanechat nějaký kontakt.

● Jak vůbec dárci na tuto aktuální pomoc misíím reagovali?

Čeští dárci jsou velmi štědrí. Vybrat půl milionu v době, kdy nevíme, jestli peníze nebudeme potřebovat ve svých rodinách, považují za velký úspěch. Byla to krizová doba, kdy jsme nevěděli, co bude, a i přesto lidé peníze dávali na pomoc druhým. Nyní už tolik nepřispívají, protože jim to nepříjde aktuální. Předpokládám, že nastane doba, kdy obecně sbírky pro PMD budou menší, protože si lidé budou uvědomovat, že peníze potřebují sami.

● Takže očekáváte propad?

Vloni jsme došli na vrchol a teď si myslím, že to bohužel bude trochu padat dolů. Nejen u nás, ale i ve světě. Protože ve chvíli, kdy lidé řeší velké problémy ve svých rodinách, přestávají myslet na ostatní, což je přirozené. Po velmi dobře rozjetém loňském roce, který se díky Mimořádnému misijnímu měsíci říjnu nesl v duchu propagace misijního poslání církve, kdy lidé byli nadšení, a konala se spousta misijních akcí různého druhu, kdy se celkově o misiích hodně mluvilo, přišel virus, který naprosto vše zastavil. I když jsme očekávali, že se aktivní přístup promítne i do dalších let, čemuž ještě začátkem roku 2020 vše nasvědčovalo, protože jsem měl diář plný akcí, na které jsem byl zván. Jenže všechny společenské aktivity, při kterých se lidé setkávají, mezi něž patří jak mše svaté, tak i schůzky Misijních klubek či různých společenství, byly zrušeny. Mnoho z toho, na čem stojí naše práce, najednou nebylo možné dělat. Nyní uvidíme, jaký bude podzim (*rozhovor je z konce srpna – pozn. red.*). Pokud nebudou nějaká další razantní opatření a lidé se budou moci začít opět setkávat, chodit do kostela, slavit různé svátky, tak se bude rozjíždět i naše činnost. Bylo by krásné, kdyby se aktivity během příštího roku vrátily do takového stavu, jako byly v lednu nebo na konci minulého roku. Protože byly nejrozjetější z toho, co PMD znají za celou svoji existenci. Lidé toho dělali hodně, s větším nadšením a sami od sebe. A za to jim všem moc děkuji. Fungovalo to přesně tak, jak jsme si představovali. Vymýšleli si akce sami pro sebe a ostatní věřící, a to je vždycky nejlepší.

● To tedy byly plody, které měl Mimořádný misijní měsíc říjen církvi přinést?

Ano. Měl zlepšit postoj věřících k misíím a k misijnímu poslání církve. Papežská misijní díla se musí stát nedílnou součástí církve nejen ve farnostech, ale mezi všemi věřícími. Je potřeba, aby se lidé modlili za šíření víry ve světě, za misionáře, za misijní poslání církve, aby se na misie myslelo a aby se pro ně něco dělalo na úrovni jednotlivce, farnosti i diecéze. Tím jsou myšleny aktivity PMD, vnitřní evangelizace, případně reevangelizace, zkrátka život církve misijním způsobem. Je důležité si uvědomit, že nejsme jenom my, ale že se o naši radosti z žitého evangelia mají dozvědět i ostatní, že máme podporovat celosvětovou církev.

● Proč bychom se i v rámci církve neměli starat jen sami o sebe?

Je úplně přirozené myslet jenom na sebe. Obzvláště v době krize. Vždycky je to tak, že když přijde nějaký průšvih, tak nejdřív zachráním sebe, a pak teprve můžu myslet na ostatní. Nejprve na ty nejbližší, pak na ty širší... to je samozřejmé. Ale co znamená to „sami o sebe“ v církvi? Která je ta moje církev? Je to ta nejbližší. A zase tu máme paralelu s normálním životem. Nejdřív já, pak ti nejbližší, pak ti širší... a ty kruhy jdou dál a dál. Ale v církvi by to tak být nemělo. Měli bychom myslet na všechny bratry a sestry, nejen na ty, které známe, a jsou nám nejbližší. Jsme celosvětová církev a jsme jedna církev, tak to říkáme ve Vyznání víry. I když to není snadné a jde proti tomu, co je nám přirozené.

● Úplně se mi nabízí otázka: Když se mi rozpadá můj domácí kostel, tak proč bych měl přispívat na kostel někde v Africe?

Taková otázka je pochopitelná. Pohled z toho misijního hlediska je však následující. Vy tady máte kostel a nikdo tam nechodí. V Africe kostel nemají a přitom jsou tam tisíce lidí, kteří by tam chodit chtěli. Co je potřeba pro církev víc? Chci ty peníze dávat do opravy kostela jako historické stavby, aniž bych se věnoval lidem, anebo chci pomoci lidem v Africe, aby mohli pokračovat v nárůstu své víry, tím, že budou mít úplně základní místo, kde se můžou společně setkávat?

● Co nám v tomto smyslu může ukázat letošní Světový den modliteb za misie – Misijní neděle?

V minulém roce představovala Misijní neděle vrchol oslav MMMŘ, takže ta letošní bude dobrou příležitostí si zrekapitulovat, nakolik zůstalo naše nadšení pro misie živé. Spojením jednotlivých farností na celém světě v modlitbě a příspěvkem do sbírky vytváříme výjimečné společenství solidarity. Proto letošní sbírka bude zvláště důležitá. Čím více se nám podaří shromáždit finančních prostředků, tím účinnější bude naše pomoc.

Téma připravila Veronika Pavlů ■

PÁKISTÁN

PODPORA VZDĚLÁNÍ CHUDÝCH DĚTÍ V OBLASTI DEREKABAD

Z NAŠÍ PODPORY MOŽE VEDENÍ ŠKOLY NAKOUPIT UNIFORMY, UČEBNICE, SEŠITY, SPORTOVNÍ POMŮCKY A ZAPLATIT LÉKÁRSKOU PÉČI PRO 550 DĚTÍ.
 FARNOST SPRÁVILNĚ DOKOROUDY ŠKOLY. KŘESŤANSKÉ ŠKOLY V PÁKISTÁNU MAJÍ VÝŠŠÍ ŠKOLNÉ. TENTO PŘÍJEM PAK VYPOMÁHÁ ŠKOLÁM VE VEŠKERÝCH OBLASTECH, KDE CHODÍ DO ŠKOLY POUZE DĚTI CHUDÝCH NÁJEMČOVÝCH DOMŮ. ŠKOLY SE NACHÁZÍ V POUSŤI TAK S VELKÝM PROMĚNLIVÝM KLIMATEM A JEJICH VYATELE JSDU NEJCHODÍ VŮSTIVOU SPOLEČNOSTI.
 PRŮVODZÁNÍ DOBŘÝCH KŘESŤANSKÝCH ŠKOL JE VE ZEMĚ ZÁSAOŤ MISIJNÍ ÚKOL. TO, ŽE SE V DOBRĚ VEDENÉ ŠKOLE DĚJÍ JEJÍ PŮVĚSTI SEKALY DĚTI MUSLIMSKÉ A KŘESŤANSKÉ, JE DŮLEŽITÝ KROKEM V MEZINÁRODNĚM DIALOGU.
 TYTO DĚTI MŮZ NEBOUDET TAK NÁCHÝLNĚ K RADIKALIZACI SVĚHO NÁBOŽENSTVÍ. SKRZE DĚTI SE MISIÓNAŘI MOHOU DOSTAT DO KONTAKTU S JEJICH RODICÍ JINÉHO NÁBOŽENSTVÍ, NEMOCI.

PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DĚLO DĚTÍ

PAPEŽSKÁ MISIJA NA KROPÁČCE 30/1, 500 0 TEL.: 604 838 882, E-MAIL: WWW.MISSIO.CZ

PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DĚLO SÍŘENÍ VĚRY

ČÍSLO ÚČTU: 72540444/2700 VS 40

RADIO MARIA ZAMBIA V CHIPATĚ

RADIO MARIA ZAMBIE JE NEKOMERČNÍ ROZHLASOVÁ STANICE ZALOŽENA NA KŘESŤANSKÝCH HODNOTÁCH, JEJÍMŽ CÍLEM JE SÍŘIT ZVĚSTI O JEŽÍŠU VŠEM LIDEM DOBRĚ VŮLE. TVOŘÍ JI SKUPINA KŘEŽ, ŘEHOULNÍKŮ A LAIKŮ A SÍDLÍ V KATOLICKÉ DIECÉZI CHIPATA VE VÝCHODNÍ PROVINCI ZAMBIE. STANICE VYSÍLÁ 24 HODIN DENNĚ. OBSAH TVOŘÍ DUCHOVNÍ, SOCIÁLNÍ, ZDRAVOTNÍ I ŽABÁVĚ PROGRAMY, KTERÉ JSOU VYSÍLÁNY ŽIVĚ I ZE ZÁZNAMU. POČÁTKY VZNIKU SAHAJÍ DO ROKU 1990, KDY SI DIECÉZNÍ SPOLEČENSTVÍ UVĚDOMILO, ŽE JE DŮLEŽITÉ MÍT ROZHLASOVOU STANICI, KTERÁ BUDE SCHOPIA POMOCTI ZKVALITŮVAT LIDEM ŽIVOTY JAK DUCHOVNĚ, TAK SPOLEČENSKY. VYSÍLAT ZAČALA V ROKU 1999 S MALÝM POKRYTÍM V OBLASTI CHIPATA A NĚKTERÝCH OKOLNÍCH PŘÍHRANIČNÍCH OBLASTÍ V SOUSEDSTVÍ MALAWI. ČINNOST RADIO MARIA ZAMBIE ZECLA ZVĚSTI: NA PROSTŘEDČÍ ZISKANÝCH OD KOMUNITY KŘESŤANŮ. ABY MOHLA SLUŽIT PRO CELOU SPOLEČNOST, Z NAŠEHO PŘÍSPĚVKU STANICE NAKOUPÍ VYBAVENÍ PRO SVJÍ KAZDODĚNÍ PRŮVOD A TAKÉ ZALOŽNÍ ZAŘÍZENÍ NA VÝROBU ENERGIJE. SPĚŠE POSLUŽÍ JAKO ZDROJ ENERGIE BĚHEM DNE, PADĚ VÝPADKU PROUDU.

DĚKUJEME!

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DĚLA NA KROPÁČCE 30/1, 500 0 HRADEC KRÁLOVÉ, TEL.: 604 838 882, E-MAIL: PMD@MISSIO.CZ, WWW.MISSIO.CZ

V uplynulém roce jsme vám každý měsíc představovali jeden z projektů, které dlouhodobě podporujeme z České republiky. Pokud chcete svou misijní akci přispět na některý z nich, podrobnější informace naleznete na www.missio.cz v sekci Aktuality, odkud si plakátky můžete také stáhnout.

MALAWI

Memorandum St. John of God v Mlawa

Základní úkolem zdravotní péče v Malawu je poskytnout zdravotní péči všem lidem v Malawu (včetně turistů) a zejména nemocným lidem. Malawi patří k zemím s největším počtem nemocných lidí na světě. Každý rok zemře v Malawu asi 1,5 milionu lidí kvůli nedostatku odborné zdravotní péče, zejména kvůli nedostatku zdravotnických pracovníků. Každý rok zemře v Malawu asi 1,5 milionu lidí kvůli nedostatku zdravotnických pracovníků. Každý rok zemře v Malawu asi 1,5 milionu lidí kvůli nedostatku zdravotnických pracovníků.

PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DĚLO
 71,500 03 HRADEC KRÁLOVÉ
 CZ, E-MAIL: PMD@MISSIO.CZ
 WWW.MISSIO.CZ

VS 40
 ČÍSLO ÚČTU: 72540444/2700

DĚKUJEME ZA VAŠI PODPORU

DŮM SV. LEONARDA V GAMPOLE

ZÁŘEČNÍ NA STANICI SESTRY BLAHOŠLAVNĚ PANNY, KTERÉ POSKYTLY 105 OPUŠTENÝM DĚTEM PŘÍSTŘEŠÍ, JÍDLU, ZDRAVOTNICKOU PÉČI, OBLEČENÍ A VZDĚLÁNÍ V DOMĚ ZLÁ PŘEDVŠOHVŮKY. ALE DO VĚKŮ S LET ZDE POBYVAJÍ TAKÉ CHLAPCI, KTERÍ PAK ODCHÁZÍ DO CHLAPECKÉHO DOMOVA. SESTRY PŘÍJÍMĚJÍ DĚTI Z CELÉ ZEMĚ BEZ ROZDÍLU ETNICKÉHO NEBO NÁBOŽENSKÉHO VÝZNAMU. NEJČASTĚJI JIM RODIČE ZEVNĚJŠÍ PRODALI VE VĚKŮNĚ SE VYKVTYVŮV ALE ZNEVĚŘILÝ NEBO NÁSILNÍ DŮM SAMOTNÝ SE NACHÁZÍ VE STRŽNĚ ČÁSTI OSTROVA, KTERÁ SI SNAŽÍ SKLÁDĚ DĚTEM POTŘEBNÝ KLID PRO JEJICH DALŠÍ ŽIVOT.

VĚŠMA Z NICH TU MÁ OPRAVDOVÝ DOMOV A ZLE OPRAVDOVÝM DĚTKYM ŽIVOTEM CHODÍ DO ŠKOLY. RADIČL SE ZE SPORTOVNÍCH VÝSLEDKŮ TRĚNĚL: SESTRA POSHPA, VEDUČKA DOMOVA

PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DĚLO DĚTÍ

DĚKUJEME ZA VAŠI PODPORU!

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DĚLA Na Kropáček 30/1, 500 03 Hradec Králové, tel. 604 838 882, e-mail: pmd@missio.cz, www.missio.cz

č.č. 72540444/2700 VS 40

Mešní intence pomáhají všem

Mešní intence je úmysl, se kterým kněz slaví mši svatou. V tradici církve bylo ustanoveno, že úmysl nevybírám jen kněz, ale může být k němu vybídnutý ostatními bratry ve víře. S mešními úmysly je spojeno také mešní stipendium, tedy finanční příspěvek knězi za odslouženou mši s úmyslem dárce. Stipendium nevyjadřuje cenu mše, ale vůli dárce podpořit život kněze.

Mešní intence je prostředkem mnohonásobné pomoci, a to jak hmotné, tak i duchovní. Materiálně pomůže knězi, který nemá moc jiných zdrojů příjmů, dárce zase v odsloužené mši nachází velkou podporu pro svůj modlitební úmysl, čímž oba přispívají k naplnění onoho vyššího dobra, které daná problematická situace potřebuje. S trochou nadsázky by se dalo říct, že darováním mešních intencí projevíte několikanásobný dobrý skutek – podpoříte Boží záměr, zároveň i život kněze a ve výsledku prospějete i sami sobě.

Co se počítá v nebi

„Když přistoupíme k tomu, kdo je chudší než my, dotkne se to našeho života. Připomeneme nám to, na čem opravdu záleží, tedy na lásce k Bohu a bližnímu. Pouze láska trvá věčně, vše ostatní pomijí. Co tedy investujeme do lásky, přetrvává, ostatní pomine. Můžeme se dnes zeptat: Na čem mi v životě záleží, kam investuji? Do bohatství, které pomijí a kterého se svět nikdy nenabaží, anebo do Božího bohatství, které dá život věčný? Stojíme před touto volbou: žít proto, abychom měli pozemský majetek, anebo dávat, abychom získali nebe. V nebi se totiž nepočítá to, co se má, nýbrž to, co se dává, a, kdo si hromadí poklady, není bohatý před Bohem“ (Lk 12,21). Nehledejme tedy nadbytek pro sebe, nýbrž dobro pro druhé, nic drahocenného nám nebude chybět. Pán, který má soucit s naší chudobou a obdařuje nás svými hřivnami, ať nám daruje moudrost hledat to, na čem záleží, a odvahu milovat nikoli slovy, nýbrž skutky,“ prohlásil papež František v jedné své homilii o darech a hřivnách: *„I my se nezřídka domníváme, že jsme neučinili nic zlého, spokojíme se s tím a předpokládáme, že jsme dobří a spravedliví. Tím však riskujeme, že budeme jako onen špatný služebník. Také on neučinil nic zlého, nezničil hřivnu, ba dokonce ji pod zemí dobře zachoval. Avšak neučinit nic zlého, nestačí. Bůh totiž není revizorem neoznačených lístků, nýbrž Otcem hledajícím svoje děti, kterým svěřil svůj majetek a své záměry. A je smutné, když laskavý Otec neobdrží štědrú odpověď lásky od svých dětí, které se omezují pouze na respektování pravidel a plnění příkazů jako nádeníci v Otcově domě (srov. Lk 15,17).“*

Mešní intence pro misionáře

Kodex kanonického práva stanoví, že mešní stipendium by mělo odpovídat „denním výdajům na živobytí kněze“. Konkrétní podmínky jsou stanoveny místním biskupem.

Jak mohu přispět?

Částku, kterou jste se rozhodli věnovat (v součtu za všechny úmysly) zašlete na číslo účtu

72540444/2700

var. symbol 321

specifický symbol: členské číslo (pokud máte číslo přiděleno).

Do zprávy pro příjemce uveďte požadovaný počet odsloužených mší, případně adresu, na kterou chcete vystavit Potvrzení o přijatém daru.

Mešní intence určené misionářům jsou spojením úmyslu a finanční částky a obojí je zároveň konkrétním vyjádřením podpory kněží v misijních zemích, pro které je to často jediný příjem. Žijí jen z darů dobrodinců. Jsou odkázáni na to, co jim věnují farnici nebo co si sami vypěstují. Z mešních intencí si mohou zajistit například pohonné hmoty, aby mohli snáze překonávat velké vzdálenosti. Ze svých zdrojů také dále podporují potřebné. Kromě hladu a bídy řeší i problémy nemocí, pronásledování a nyní i veliké starosti s epidemií Covid-19, jak jste se mohli dočíst v dopisech z misíí.

Díky mešním intencím mohou Papežská misijní díla významně podporovat také české misionáře.

Kolik mám přispět a jak předám úmysl?

Aby pomoc měla smysl, bylo by dobré na jednu intenci věnovat alespoň 250 Kč. Částka je stanovena na základě celosvětové praxe. Jedná se však o dobrovolný dar, a proto záleží na vás, jakou částkou budete chtít přispět.

Psaný text úmyslu se nepředává. Kněží v misiích slouží tyto mše svaté na úmysl, který zná Bůh a osoba, která intenci věnovala. Je to i z toho důvodu, že překládání textů do mnoha cizích jazyků by celou věc dost zkomplikovalo. Mešní intence rozdělují jednotlivým zemím Národní kancelář PMD a to vždy za určité období.

Mohu dostat potvrzení pro daňové účely?

Ano. Pokud však nejste členem PMD (nemáte přiděleno členské číslo), je nezbytné do Národní kanceláře nahlásit potřebné údaje. Bez uvedení adresy dárce nelze dar identifikovat, a tudíž ani vystavit potvrzení či odeslat poděkování.

Výhodou členství je snazší identifikace dárce a zpětná vazba (informace o přijetí daru). Každý člen PMD také 2× ročně dostává Misijní zpravodaj a je za něj denně sloužena mše svatá ve vatikánské bazilice sv. Petra.

Mešní intence odsloužené v Malawi

Fotografie ze mše svaté na úmysl českých dárců nám zaslal otec Vincent Mwakhwawa, národní ředitel Papežských misijních děl v Malawi. Posílá také pozdravy, modlitby a fotografie od otce Demetria Kadelera, který je kaplanem Katolické univerzity v Malawi, kde se stará o mládež. I tento velmi oddaný a skromný starší kněz je velmi vděčný za pomoc od dárců z České republiky. Oba připojují velké poděkování a ujištění o každodenní modlitbě. Obdrželi jsme také děkovné dopisy od dalších dvou kněží, kteří slouží mše na úmysl českých dárců.

Proč pravidelně přispívám na mešní intence?

Štědrým a radostným dárcem Papežských misijních děl je pan Jan Zavadilík z Přerova, který nám loni v květnu napsal o tom, proč pravidelně přispívá na mešní intence.

Chvála Kristu.

Dnes jsem ještě posílal 60 intencí, doufám, že časově jsem ještě stihl před předáním intencí misionářům, které se má konat koncem května.

Včera na svátek Panny Marie Fatimské jsem se opět zamýšlel nad jejím poselstvím. Když se Hyacintha s Lucií ptaly Panny Marie na osmnáctiletou dívku, která nedávno tehdy zemřela (1917), Maria odpověděla, že bude až do konce světa v očistci. My zde – církev putující, máme tolik možností a milostí z nebe jak duše z očistce vysvobodit! Dát na mši svatou je nedocenitelný dar, kdy Kristovu oběť my můžeme zprostředkovat k odpuštění vin, smazání trestů, zahlázení hříchů a otevření bránu nebe konkrétnímu člověku. Kterému sám Ježíš řekne z kříže – dnes budeš se mnou v ráji. Jak bolestné musí být pro duše v očistci vědomí, že mnoho mší svatých je bez úmyslu, že na ně nepamatujeme a za ně neprosíme. Když zde trpíme, jdeme k doktorovi a žádáme prášky od bolesti, církev trpící má nás, církev putující, které dal Kristus privilegium uzdravovat a léčit je z očistné bolesti. Naše tělo nedokáže ani na okamžik zakusit jejich bolest.

Přeji, aby milostiplný rok příprav na jubileum 100 let misie proniklo milosrdenstvím i naši milovanou církev trpící.

Přeji vám krásný den ...

Jan Zavadilík ■

Za mešní intence jsme velmi vděční, píší nám kněží z misíí

Z misíí dostáváme také dopisy kněží, kteří nás informují o tom, jak s mešními intencemi naložili.

10. července 2020

Jsem diecézní kněz náležející ke katolické diecézi Zomba zde v Malawi. Tímto dopisem bych rád potvrdil přijetí 30 mešních intencí, které jste poslal našemu Národnímu řediteli Vincentovi Mwakhawawovi tady v Malawi. Budou použity k dlouhodobé podpoře mé misijní práce, zejména v období pandemie Covid-19. Mše na úmysl těchto intencí začnu sloužit od 14. července 2020.

Jsem velmi vděčný za vaši laskavost projevenou skrze toto mešní stipendium. Prosím nepřestávejte podporovat PMD v Malawi, protože jejich prostřednictvím zasáhnete mnoho duší v naší zemi. Díky těmto intencím budu schopen navštěvovat staré a nemocné, stejně jako všechny ty, kteří jsou zavřeni doma v důsledku pandemie. Svých návštěv využiju také k tomu, abych zvýšil povědomí farníků o tom, jak se před pandemií chránit. Kéž vám všem Bůh žehná každý den vašeho života ve vašich misijních aktivitách.

Váš v Kristu

Rev. Fr. Gracious Joseph Makande ■

8. července 2020

Zdravím vás z farnosti Svatého Ignáce z Loyoly v malawské diecézi Karonga. Píši, abych potvrdil přijetí 30 mešních intencí. Jsem velmi vděčný za tuto pomoc, která přichází v pravý čas, aby mi pomohla postarat se o věřící, včetně dětí, a posílit jejich víru během tohoto období pandemie Covid-19. Nacházíme se v situaci, kdy tato nemoc zcela ochromila náš běžný způsob života. Veřejná shromáždění jsou povolena jen pod podmínkou, že lidé zachovají dvoumetrový odstup, budou si mýt ruce mýdlem a nosit roušky.

Díky mešnímu stipendiu budu moci posloužit i věřícím, kteří jsou od našeho farního centra vzdáleni asi 50 km, protože si budu moci pořídit pohonné hmoty na pumpě vzdálené asi 120 km od farnosti. Je důležité v lidech posilovat jejich víru, zejména v tomto období, kdy se v kostele nemůže shromáždit více než 100 lidí. Během této doby budu schopen také věřícím připomínat dodržování povinných preventivních opatření souvisejících s nemocí Covid-19.

Mešní intence mi také velmi pomohou při posílení víry u dětí, které se sami modlí v odlehlých kostelech. Děti se budou učit, aby ve svých modlitbách vždy pamatovaly na své rodiče, opatrovníky, církev a také se budou modlit za rychlý Boží zásah v této pandemii. Děti také budou požádány, aby svým rodičům připomínaly, že je vždy třeba pamatovat na dodržování preventivních opatření.

Mše na úmysl těchto intencí začnu sloužit od 9. července 2020. Přeji vám hodně zdraví a Boží ochrany v těchto těžkých dobách.

Váš na vinici Páně

Fr. Matthews Simwela ■

Poselství Svatého otce Františka k 94. světovému dni misií 18. října 2020

„Zde jsem, mne pošli!“ (Iz 6,8)

Milé sestry, milí bratři,

rád bych vyjádřil svou vděčnost Bohu za vaše nasazení, se kterým v říjnu minulého roku celá církev prožívala mimořádný misijní měsíc. Jsem přesvědčen, že v mnoha společenstvích napomohl k misijní konverzi na cestě pod názvem: „Pokřtění a posláni: Kristova církev na misií ve světě.“ V letošním roce, v němž nám pandemie Covid-19 přinesla utrpení a postavila před nás nové výzvy, pokračuje misijnářské působení celé církve v duchu slov, která najdeme u proroka Izajáše: „*Zde jsem, mne pošli!*“ (Iz 6,8). Jsou stále novou odpovědí na Pánovu otázku: „*Koho pošlu?*“ (tamtéž). Toto volání vychází z Božího srdce, z jeho milosrdenství a v současné světové krizi se obrací na církev i na lidstvo. „*Jako učedníci evangelia jsme byli náhle zasaženi nečekanou a prudkou bouří. Uvědomili jsme si, že plujeme na stejné lodi, jsme slabí a dezorientovaní, současně však důležití a potřební. Jsme povoláni, abychom veslovali společně. Potřebujeme vzájemné povzbuzení a útěchu. Všichni jsme na stejné lodi. Jsme jako učedníci, kteří jednomyslně a s úzkostí volají: „Hyneme!“ (Mt 8,25). I my jsme si uvědomili, že dál nemůžeme jít každý na svou pěst, ale společně*“ (Meditace na Svatopeterském náměstí, 27. března 2020). Jsme opravdu vystrašení, dezorientovaní a bojíme se. Skrze bolest a smrt zakoušíme lidskou křehkost; současně však vnímáme svou silnou touhu po životě a po osvobození od zlého. V tomto kontextu se misijní povolání a výzva vyjít z lásky k Bohu a k bližnímu ze sebe ukazuje jako šance sloužit, sdílet, přimlouvat se. Misijní posláni, se kterým se Bůh obrací ke každému, nás vyvádí z vystrašeného a uzavřeného „já“ a skrze darování sebe sama nás přivádí k novému „já“.

V oběti kříže, kde se Ježíšovo posláni završuje (srov. Jan 19,28–30), zjevuje Bůh svou lásku ke každému a ke všem (srov. Jan 19,26–27). Od nás požaduje, abychom byli osobně připraveni být posláni, protože on je láskou v trvalé dynamice posláni, neustále vychází ze sebe, aby dával život. Bůh Otec poslal z lásky k lidem svého Syna Ježíše (srov. Jan 3,16). Ježíš je Otcův misionář: jeho život a jeho dílo jsou vyjádřením poslušnosti Otcově vůli (srov. Jan 4,34; 6,38; 8,12–30; Žid 10,5–10). Ježíš, který byl pro nás ukřižován a vstal z mrtvých, nás pak vtahuje do dynamiky lásky svým Duchem, který církvi dává život, přetváří nás v Kristovy učedníky a vysílá nás na misií do světa a k národům.

„*Misijní posláni, církev vycházející – to není nějaký program, který musíme uskutečnit silou vůle. Ten, kdo vyvádí církev ze sebestřednosti, je Kristus. V posláni hlásat evangelium jsme činorodí proto, že nás pobádá a vede Duch*“ (Senza di Lui non possiamo far nulla, LEV – San Paolo, 2019, 16–17). Bůh nám dává svou lásku vždy jako první a v této lásce se s námi setkává a volá nás. Naše osobní povolání vychází ze skutečnosti, že jsme Božími syny a dcerami v církvi, jsme jeho rodinou, bratry a sestrami v lásce, kterou nám Ježíš prokázal. Lidská důstojnost všech lidí vychází z Božího povolání, aby byli Božími dětmi, aby se ve svátosti křtu a ve svobodě víry stali tím, čím jsou od počátku v Božím srdci.

Sama skutečnost, že jsme život dostali zdarma, je nevyslovenou pozvánkou, abychom vstoupili do dynamiky sebedarování. Je zárodkem, který v pokřtěných uzraje jako odpověď lásky v manželství

nebo v zasvěceném životě pro Boží království. Lidský život se z Boží lásky rodí, v lásce roste a k lásce směřuje. Z Boží lásky není nikdo vyloučen, skrze Ježíšovu svatou oběť na kříži Bůh zvíťazil nad hříchem a nad smrtí (srov. Řím 8,31–39). Pro Boha se zlo, a dokonce hřích stávají výzvou k ještě větší lásce (srov. Mt 5,38–48; Lk 23,33–34). Skrze velikonoční tajemství proto Boží milosrdenství uzdravuje původní ránu lidstva a rozlévá se na celý svět. Církev, univerzální svátost Boží lásky pro svět, pokračuje v Ježíšově poslání v dějinách a posílá nás všude, aby se skrze naše svědectví víry a hlásání evangelia Bůh znovu projevil svou láskou a mohl se dotýkat a proměňovat srdce, mysl, tělo, společnost a kulturu na každém místě a v každé době.

Misie je svobodnou a vědomou odpovědí na Boží volání. Toto volání však lze pochopit pouze tehdy, žijeme-li v láskyplném osobním vztahu s živým Ježíšem v jeho církvi. Položme si otázku: Jsme připraveni přijímat přítomnost Ducha Svatého ve svém životě, odpovídat na povolání k misi, ať už v životě manželském, zasvěceném nebo kněžském, nebo jednoduše v každodenním životě? Jsme ochotni být vysláni kamkoli, abychom svědčili o své víře v Boha milosrdného Otce, abychom hlásali evangelium spásy Ježíše Krista, abychom měli účast na božském životě Ducha Svatého a budovali tak církev? Jsme připraveni jako Maria, Ježíšova matka, naplno sloužit Boží vůli (srov. Lk 1,38)? Tato vnitřní ochota je velice důležitá, abychom mohli nikoli abstraktně, ale dnes, v současné církvi, odpovědět Bohu: „*Zde jsem, mne pošli!*“ (srov. Iz 6,8).

Výzvou pro misijní poslání církve je pochopit, co nám v této době pandemie říká Bůh. Nemoc, utrpení, strach, izolace nás nenechávají v klidu. Doléhá na nás chudoba těch, kdo umírají v osamocení, kdo jsou ponecháni na pospas, kdo přicházejí o práci a výdělek, těch, kdo nemají domov a nemají co jíst. Povinnost dodržovat fyzické rozestupy a zůstat doma je pro nás výzvou, abychom pochopili, že potřebujeme společenské vztahy a komunitární vztah s Bohem. Tato situace by v nás v žádném případě neměla stupňovat nedůvěru a lhostejnost, ale měla by vést k větší pozornosti v našem vztahu k druhým lidem. Skrze modlitbu, ve které se Bůh dotýká našeho srdce a přetváří ho, se otevřeme potřebám lásky, důstojnosti a svobody našich bratří, jako i péci o tvorstvo. Skutečnost, že se s celou církví nemůžeme scházet ke slavení eucharistie, nám umožnila sdílet situaci mnoha křesťanských komunit, které nemohou slavit mši svatou každou neděli. Otázkou, kterou nám Bůh v této situaci klade: „*Koho pošlu?*“, se znovu obrací na nás a očekává od nás velkodušnou a přesvědčivou odpověď: „*Zde jsem, mne pošli!*“ (Iz 6,8). Bůh stále znovu hledá, koho poslat do světa a k národům, abychom vydávali svědectví o jeho lásce, o jeho záchraně od hříchu a smrti, o jeho vysvobození od zlého (srov. Mt 9,35–38; Lk 10,1–12).

Oslava Světového dne misí znovu potvrzuje, že vaše modlitba, reflexe a vaše materiální pomoc jsou příležitostí k aktivní účasti na Ježíšově poslání v jeho církvi. Křesťanská láska, konkretizovaná ve sbírce o třetí říjnové neděli, má za cíl podpořit misijní práci, kterou mým jménem organizují Papežská misijní díla. Odpovíme tak na duchovní i materiální potřeby národů a církví v celém světě, ke spáse všech.

Nejsvětější Panna Maria, hvězda evangelizace a potěšení zarmoucených, misionářka svého Syna Ježíše, ať nás i nadále provází a přimlouvá se za nás.

Dáno v Římě u Sv. Jana v Lateránu, dne 31. května 2020, na slavnost Letnic

Dopis národního ředitele Papežských misijních děl k Misijní neděli 18. října 2020

Vážení a milí bratři a sestry, srdečně Vás zdravím.

Následující neděli budeme slavit Světový den misíí, u nás známý pod názvem Misijní neděle. Od roku 1926, kdy ho ustanovil papež Pius XI., se věřící ve všech katolických farnostech světa během Misijní neděle společně modlí a finančně přispívají do světového fondu solidarity, ze kterého jsou podporovány projekty na pomoc potřebným ve všech kontinentech skrze Papežské misijní dílo šíření víry.

Ze získaných prostředků se zajišťuje kvalitní a systematická pomoc nejchudším ve více než tisícovce diecézí světa. Dovolte mi, abych Vám upřímně poděkoval za modlitby a veškerou podporu papežských misíí v loňském roce. Díky Vaší štědrosti jsme mohli pomoci chudým lidem v sedmi zemích tří kontinentů částkou více než 15,5 milionů korun. Pomáháme tak v Ugandě, Zambii, Bangladéši, Indii, Srí Lance, Peru a Paraguay s pastoračními a edukačními projekty. Podporujeme katechisty, stavby a opravy kostelů a kaplí. Pomáháme lidem zlepšovat životní podmínky a podporou řeholních kongregací a diecézních organizací podáváme pomocnou ruku všem potřebným.

Papež František ve svém poselství k této neděli vyjadřuje svou vděčnost za naše nasazení, se kterým v říjnu loňského roku celá církev prožívala Mimořádný misijní měsíc. V mnoha společenstvích si věřící hlouběji uvědomili, že každý pokřtěný je zároveň poslaný nést evangelium druhým zvláště svědectvím svého života. I v letošním roce, v němž nám pandemie Covid-19 přinesla mnoho omezení, utrpení a postavila před nás nové výzvy, pokračuje misijnářské působení celé církve v duchu slov, které najdeme u proroka Izaiáše: „*Zde jsem, mne pošli!*“.

Oslava Světového dne misíí potvrzuje, že naše modlitba i materiální pomoc jsou příležitostí k aktivní účasti na Ježíšově poslání v jeho církvi. Jak mnoho kdo dal, se podle sv. Ambrože nepočítá podle toho, kolik vydal, ale podle toho, kolik mu zbylo. Když pomáháme chudým, jistě nikdy nezchudneme, protože jak píše sv. Pavel Filipánům (4,19): „*Můj Bůh je přebohatý, skvěle vám to odplatí skrze Krista Ježíše ve všem, cokoli budete potřebovat.*“

Ať Vás všechny provází Duch Svatý a ochraňuje Panna Maria, hvězda evangelizace.

Ze srdce Vám i Vaším blízkým žehná

jáhen Leoš Halbrštát ■
národní ředitel Papežských misijních děl v České republice

Všichni jsme misionáři

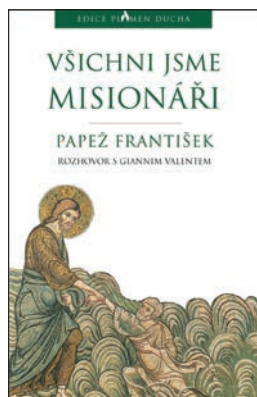
Povídání s papežem Františkem o misiích

Útlou knížku s výmluvným názvem *Všichni jsme misionáři* vydalo v letošním roce nakladatelství Paulinky.

Jedná se o rozhovor, který s papežem Františkem vedl italský novinář Gianni Valente. Zkušený autor pišíci mimo jiné pro agenturu Fides, která slouží jako informační centrum Papežských misijních děl, se v rozhovoru zaměřil na hledání samotné podstaty misionářské činnosti. Tou je podle papeže příkaz samotného Ježíše, který zaznívá třeba v Markově evangeliu, kdy vyzývá učedníky, aby šli do celého světa a hlásali radostnou zvěst veškerému stvoření. Křesťanství je tak ze své podstaty misijním náboženstvím. Projevovalo se tak celá staletí a jeho celosvětové rozšíření je tím nejlepším důkazem.

František nezastírá ani problematičtější okamžiky dějin, kdy místo hlásání zvěsti o vykoupením člověka Bohem se projevovalo spíše jako dobytelský projekt. To může představovat jisté nebezpečí i dnes. Ne že by církev neměla zájem na růstu, ale mnozí kněží mají tendenci vytvářet „pastorační celnice“. Na nich se rozhoduje, zda mají zájemci o křest všechny předpoklady ke vstupu do církve. Tak to ale podle papeže Františka nemá být. Není potřeba přidávat zbytečná břemena, která v daný okamžik zájemce o křest není schopen zvládnout. Možná právě milostí křtu a dary Ducha svatého to později dokáže.

Právě jihoamerická zkušenost umožňuje papeži být v mnoha ohledech velkorysý. V rozhovoru připomíná slova františkána Toribia de Benavente, který přirovnával kněze ihned vyžadující po pokřtěném skutky svatosti a zbožnosti, k obchodníkovi, jenž si koupí slabého beránka, dá mu sníst kousek chleba a hned kontroluje, zda už přibral.

Celý text můžeme brát jako doplnění a rozvedení myšlenek prvního apoštolského listu papeže Františka *Evangelium gaudium* z roku 2013. Od té doby uplynul jistý čas, který jen podtrhl důležitost napsaného. Proto by každý křesťan neměl váhat s přečtením svazku. V dnešní době se lidem až příliš často stává, že zaznívá silný názor, aniž by byl podepřen informacemi, nebo znalostmi. Těch necelých osmdesát stránek nás může posunout zase o trochu dál.

Všichni jsme misionáři, rozhovor Gianni Valenteho s papežem Františkem, vydalo nakladatelství Paulinky v edici Plamen ducha v roce 2020, brožované, 80 str., doporučená cena 135 Kč

NEZODPOVĚDNOST

V DOBĚ COVID-19 KARANTÉNY

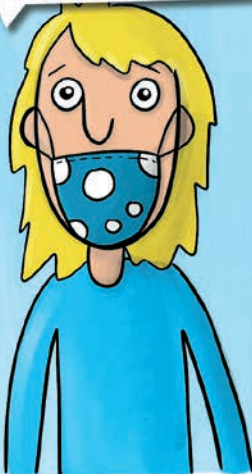

TY NEVÍŠ, ŽE JE ZÁKAZ VYCHÁZENÍ?!
MŮŽE SE VEN JEN V NUTNÝCH PŘÍPÁDECH!

ROZDĚLÍM OBĚDY A NÁKUPY STARÝM
A NEMOCNÝM LIDEM.

AHA... TAK TO MĚ TEDA DOSTAL!

POČKEJ, POMŮŽU TI. ZNÁM PÁR LIDÍ,
KTERÍ BY TO TAKY ASI UVÍTALI.

ILUSTROVAL TOMAŠ VELZEL

Nové misijní materiály

Misijní kalendáře

Darem za kalendáře podpoříte projekty Papežských misijních děl v chudých misijních zemích. Pokud byste chtěli mít kalendáře ve větším množství dostupné ve svém kostele, požádejte prosím svého duchovního správce, aby se v případě zájmu o větší počet kusů obrátil na diecézního ředitele nebo na Národní kancelář.

Stolní kalendář Slunce ať svítí, kde jsi ty...

Misijní kalendář na rok 2021 jsme připravili v barevném a optimistickém duchu slov křesťanské písně Slunce ať svítí, kde jsi ty. Sestává z misijních fotografií z různých koutů světa i z České republiky, a doplňují ho podporující citáty vybrané z křesťanských zpěvníků. Kalendář má jako obvykle jmenné a liturgické kalendárium s dostatkem místa pro vaše poznámky. Najdete v něm i přehled na rok 2022. Součástí je vložená přihláška se složenkou.

Nástěnný kalendář Uganda

Větší, nástěnná, varianta kalendáře představuje 12 velkoformátových optimistických fotografií z Ugandy. Kalendář obsahuje měsíční přehled a jmenné kalendárium.

Modlitební kartička k Misijní neděli 2020

Kartička s modlitbou v duchu hesla letošní Misijní neděle: Zde jsem, pošli mě! Ve farnosti se vám může hodit také jako drobná pozornost pro všechny, kteří věnovali dar na Misijní neděli. Vyžádat si ji můžete u svého diecézního ředitele nebo v Národní kanceláři.

Poselství papeže

Brožurka formátu A5 o 26 stranách, která obsahuje misijní poselství papeže Františka, připravené pro Generální shromáždění PMD v květnu 2020. Může sloužit např. také jako inspirativní text pro misijní adoraci.

Misijní zápalky

připravujeme pro vás misijní zápalky s novým designem. Můžete je využít při zapalování svíček ke společné modlitbě a připomenout si společenství i těch, kterým v misiích pomáháme.

● Kontakt

Papežská misijní díla, Na Kropáčce 30/1,
500 03 Hradec Králové, tel. 604 838 882,
pmd@missio.cz, www.missio.cz

Číslo účtu: 72540444/2700 UniCredit Bank
Czech Republic, a.s., pobočka Hradec Králové

Facebook: [https://www.facebook.com/
PapezskáMisijniDila](https://www.facebook.com/PapezskáMisijniDila)

Twitter: https://twitter.com/missio_cz

YouTube: [https://www.youtube.com/user/
missio cz](https://www.youtube.com/user/missio cz)

Kino Missio: <https://kino.misijnidila.cz/>

● Základní variabilní symboly

Projekty PMD

VS 999 Papežská misijní díla
(necháváte rozhodnutí na PMD)

Nebo si vyberte z naší nabídky:

VS 10 Podpora základní světové misijní
činnosti Církve

VS 30 Podpora bohoslovců v misiích

VS 40 Pomoc dětem v misiích

VS 321 Mešní intence misionářům

Tradiční akce PMD

VS 140 Pohled pro misie

VS 141 Misijní štrúdlování

VS 240 Jeden dárek navíc

VS 640 Misijní jarmark

VS 740 Misijní kalendář

VS 840 Misijní koláč

VS 888 Chléb pro misie

VS 940 Misijní bonbónek

DŮLEŽITÉ

- 1 Jestliže chcete poslat finanční dar na misie, pomůže nám, když se přihlásíte na PMD do Dárčovství, kde dostanete členské číslo.
- 2 Pokud od nás máte členské číslo, používejte ho jako specifický symbol (SS).
- 3 Při zasílání darů uveďte, prosím, variabilní symbol (VS), který určuje, kde bude Váš dar pomáhat.
- 4 Když od nás dostanete nějaké misijní materiály a následně finančně přispíváte na misie, nepište, prosím, do poznámky „platba“, vše přijímáme jako dar na misie.
- 5 Z darů pro PMD lze uplatnit odpočet z daní. Na vyžádání Vám rádi vystavíme potvrzení. K správnému rozpoznání slouží u členů SS. Nečleny prosíme, aby v poznámce uvedli svoji adresu.

● Členské aktivity PMD

Staňte se členy PMD, vyberte si a zapojte se:

Dárčovství – finanční podpora misíi

Misijní růže – denní modlitba desátku růžence za misie

Misijní klubko – pro děti, denní modlitba za děti světa, týdenní spoření na Misijní bonbónek

Misijní klub – denní modlitba za misie, týdenní spoření na Chléb pro misie, podpora aktivit PMD

Adorace pro misie – duchovní podpora misíi

Misijní unie – pro kněze, řeholníky a laiky – otevřenost pro misijní spolupráci

"MISIE
JE SVOBODNOU A VĚDOMOU
ODPOVĚDÍ NA BOŽÍ VOLÁNÍ."
PÁPEŽ FRANTIŠEK

PAPEŽSKÁ
MISIJNÍ DÍLA

missio.cz

SVĚTOVÝ DEN MISIÍ
Misijsní neděle
18. 10. 2020

ZA VAŠE DARY A MODLITBY DĚKUJEME!
PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO ŠÍŘENÍ VÍRY
Č.Ú.: 72 540 444/2700
VS 10